Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

q̃ corpori p̃sidebat ĩ unum. Nã sic ds p̃sidebat spū ita ⁊ spē p̃sidebat carni, ideo carnum tū spē erat. Ꝑ ita ad sessorē p̃ nebat, ut unūmo suo pabulū p̃uidēt ne deficeret. x.xi. Ut sōlū fortassis cē sufficē potuisset. Nã m̃ pē pabulū ⁊ freno ⁊ calcaribꝫ necesse ēt. freno siūt feruentē q̃ ⁊ p̃ceptē amato coʒbeat. calcaribꝫ aū ut ad bonū faciendū exercet pigrā. Sic g̃ solū pabulū ministrans sīn freno ⁊ calcaribꝫ suauē portarēt. ⁊ si forte frenū ibi ēt quo se nescia ĩcedere regēt. nec pungi tū opʒ hēt. q̃ nēt pig̃ nec coʒbere. q̃a nēt ĩpetuosa. Qua g̃ spē sessor erat. ĩ unctū ē ei officiū ut unūmo suo pabulū p̃uidēt. Ne uero mullo exegn̄do sīola ꝑ p̃ceptione ñ ⁊ examore ĩplēret. seruili ēdictione p̃mercē. dedi ei ds affēm. q̃ x.xi corp̃ suū amaret. ut sic ei integrātē ⁊ sanitatē diligeret. sic ⁊ oīa q̃ a dilla ē seruandā ualerent lōnr. p̃uidēt. Rursū ne ut mulus q̃ rendis labor ēt. ut insūmdis pcelm. indignitā simul. appetitū carnalē ēta mīsurā tp̃aut. q̃ tenuis ⁊ ad fomitū pauca sufficere potuisset ⁊ ad sacietatē modica. Itaq; p̃uidētia carnis ñ tā labor quā oblectamētū ⁊ exercitatio futura forte sibi ocistica ēt tenuisset. S; q̃ spē supse eleuatus appetitū suū intē mīsurā coʒbere noluit. id eo ad laborē ⁊ mīsiā illi fēm ē. ut ā in appetitū carnis suę mīsurā tenē ñ posset. Ꝑ pē com enī spē puniendū fregit ds moralitatē integrātē corporis humani ⁊ obꝫ plrib ā fomitis ĩdiget. q̃ p̃s tā ad repandū in colo mutatē q̃ntū p̃ ut q̃ ad seruandū q̃tū remansit. hinc illa dira necessitas gignit. ut ect ordinē p̃ me dispensationis necessario appetit extendat. q̃ tenī. s. ñ solū naturā custodiat. ; ut ⁊ ipsī natē uicū ⁊ corruptionē

expellat. Spē enī sic ei naturalī datū ē commodū carnis suę diligere. sic naturalē ⁊ hēt ut ei mcōmodū ñ possit amare.

Qd necessitas ꝯcupiscendi ñ excusat

Sciendū ē q̃ a uoluntate uenit quō necessitas hēc ꝯcupiscendi ñ ro ēnt pa ñ ē qua necessitas ē. quia ēt hēc necessitas. ñ necessitas causa ; uoluntas fuit. S; q̃ddicemus. Si ꝑ naturalē hēt homo ut ĩcōmodū suū amare ñ possit. neq; cōmodū suū fastidire. g̃ q̃ ad c appetit cōmod illi ē. ⁊ ñ appetit ĩ cōmodū suū ūquā. Qd siuerū ē. q̃ reprehendit aliq̃n ut accusat. p eo q̃ appetit. cū ñ appetat umq̃. ĩ cōmodū suū ⁊ hēc appetē naturalē datū sit. ĩ ūn ut ipsa natā ĩ eo q̃d fā ē. immobilē ēsistente aliud oio pt ⁊ modū suū appetere ñ possit.

Qd cōmodū ⁊ ordinatū appetendū.

Sed aliud ē id q̃ aliquō cōmod ē appetere cō m̃ q̃ cōmod ñ ē. aq; aliud id q̃ cōmod ē desidare cō m̃ q̃ ⁊ mod ē. bmē ēnū q̃d cōmodū ē. aliq̃m ⁊ mod ē. ⁊ similī omē q̃ ĩ cōmod ē. aliq̃m ĩ cōmodū ē. ⁊ ñ uuuisalē. Qui g̃ appetit q̃ aliq̃m ⁊ modū ē ⁊ ñ appetit cō m̃ quo ⁊ mod ē. ñ putans cōmodū ē cō m̃ quo appetit. iste ñ appetit ñ ⁊ modū. quā uis ⁊ modū ñ sit illud q̃d appetit. q̃ ppē cōmodū appetit ⁊ putat cōmodū suū ē in illo q̃d appetit. Ꝑ g̃ decipī ĩ eo q̃ cōmod suū appetit. q̃ sit ⁊ modū ē q̃d appetit. ; decipī ĩ eo q̃d cōmodū suū ē putat. ū ñ ē in illo uidel q̃ ppē cōmodū suū appetit. Qui aū appetit q̃d cōmodū ē. ⁊ eo m̃ appetit quo cōmod ē. ordinatū ēn ñ ē ñ in eo malū ⁊ stat q̃ appetit q̃ cōmodū ē. ; ĩ eo q̃ ordinatū ñ ē. Sic enī datū illi ē q̃ cōmod ē appetē. ita ⁊ phibuī illi ē appetere q̃d in ordinatū ē. Cū g̃ inuiū ēcurrit q̃ aliq̃m cōmodū ē. ⁊ q̃d ordina